

اثربخشی طرح‌واره درمانی بر تابآوری روان
شنختی و توانمندی اجتماعی دانش‌آموزان با
نشانه‌های افسردگی

فاطمه رهبر کرباسده‌ی^۱، عباس ابوالقاسمی^۲ و ابراهیم رهبر کرباسده‌ی^۳

چکیده

هدف از انجام پژوهش حاضر، بررسی اثربخشی طرح‌واره درمانی بر تابآوری روان‌شنختی و توانمندی اجتماعی دانش‌آموزان با نشانه‌های افسردگی بود. طرح تحقیق نیمه‌آزمایشی و از نوع پیش‌آزمون-پس‌آزمون با گروه کنترل بود. نمونه پژوهش ۲۸ دانش‌آموز مبتلا به نشانه‌های افسردگی پایه ده تا دوازده دوره متوسطه شهرستان رشت در سال تحصیلی ۹۷-۹۸ بودند که به‌طور دردسترس انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل (هر گروه ۱۴ نفر) جای دهی شدند. برای جمع‌آوری داده‌ها از مقیاس تابآوری روان‌شنختی کانر و دیویدسون و پرسشنامه توانمندی اجتماعی گرشام و الیوت در مراحل قبل و بعد از درمان استفاده شد. طرح‌واره درمانی به صورت گروهی در ۱۰ جلسه برای گروه آزمایش ارایه شد، ولی گروه کنترل هیچ‌گونه درمانی دریافت نکرد. نتایج تحلیل کوواریانس چندمتغیری نشان داد که اثربخشی طرح‌واره درمانی بر بهبود تابآوری روان‌شنختی و توانمندی اجتماعی دانش‌آموزان با نشانه‌های افسردگی تأثیر دارد. لذا، طرح‌واره درمانی به عنوان یک تکنیک می‌تواند در بهبود تابآوری و تعاملات اجتماعی این دانش‌آموزان مؤثر باشد.

کلیدواژه‌ها: افسردگی، تابآوری روان‌شنختی، توانمندی اجتماعی، طرح‌واره درمانی

۱. نویسنده مسئول: دانشجوی دکتری تخصصی روان‌شناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران
Fateme.Rahbar.Karbasdehi@gmail.com

۲. استاد گروه روان‌شناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران
abolghasemi_44@yahoo.com

۳. کارشناسی ارشد روان‌شناسی و آموزش کودکان استثنایی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران
Ebrahim.Rahbar74@gmail.com

تاریخ ارسال: ۱۳۹۷-۱۰-۰۳ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸-۰۳-۱۰

مقدمه

افسردگی شایع‌ترین اختلال خُلقی^۱ در دوران نوجوانی است که توجه روان‌پزشکان، روان‌شناسان و متخصصان بالینی را به خود جلب کرده است (بلوه و درکشان^۲، ۲۰۱۹). بر اساس راهنمای تشخیصی و آماری اختلال‌های روانی، ویژگی اصلی اختلال افسردگی، مجموعه از رفتارهای هیجانی است که با آشفتگی در خواب و کاهش علاقه و لذت در فعالیت‌های معمول، احساس بی‌ارزشی و گناه مشخص می‌شود و کودکان و نوجوانان نیز ممکن است علائمی مانند اضطراب، ترس از جدایی و علائم جسمانی مانند سردرد و درد معده را نشان دهند (انجمن روان‌پزشکی آمریکا^۳، ۲۰۱۳). میزان شیوع این اختلال در اکثر فرهنگ‌ها و جوامع حدود ۲ - ۸ درصد برآورد شده که فراوانی این اختلال در دختران نسبت به پسران بیشتر و در دامنه‌ای از ۲ به ۱ گزارش شده است (ماش و ول芙^۴، ۲۰۱۸) و همچنین در ایران نیز شیوع آن را در سنین ۱۵ - ۱۸ سال، حدود ۱۴ درصد اعلام کرده‌اند (عرفان، نوربala، عامل، محمدی و ادبی^۵، ۲۰۱۸).

کودکان و نوجوانان در جریان تحول، انواع گوناگون و طیف وسیعی از افسردگی را تجربه می‌کنند و گاه این افسردگی آنچنان شدت دارد، که زندگی روزمره آن‌ها را دشوار می‌کند. شواهد نشان می‌دهند که سطوح بالای افسردگی با کاهش تاب‌آوری در وظایف همراه است، خصوصاً در وظایفی که نیازمند فرآیندهای شناختی هستند (پول، دابسون و پوسچ^۶، ۲۰۱۷). تاب‌آوری روان‌شنختی^۷ به عنوان یک فرآیند، توانایی سازگاری موفقیت‌آمیز با شرایط تهدیدکننده، و سازگاری مثبت در واکنش به شرایط ناگوار است (بایوت و وستنبرگ^۸، ۲۰۱۹). به طوری که تاب‌آوری باعث می‌شود تا دانش‌آموزان بتوانند به سازگاری بهتری در موقعیت‌ها دست پیدا کرده و در رویارویی با مشکلات، تعادل زیستی- روانی خود را حفظ کنند (بلوه و

1. Mood disorders

2. Beloe and Derakshan

3. American Psychiatric Association

4. Mash and Wolfe

5. Erfan, Noorbala, Amel, Mohammadi and Adibi

6. Poole, Dobson and Pusch

7. Psychological resilience

8. Blöte and Westenberg

درکشان، ۲۰۱۹).

نتایج پژوهش‌ها بیان‌کننده وجود رابطه قوی بین راهبردهای تابآوری روان‌شناختی با آسیب‌شناسی روانی است، به طوری که استفاده از راهبردهای ناسازگارانه در تابآوری سبب بروز برخی آسیب‌های روانی نظیر اضطراب، افسردگی، پرخاشگری و خشونت می‌شود (هریس، گودینگ، هادوک و پیترز^۱؛ پول و همکاران، ۲۰۱۷).

یکی دیگر از چالش‌های رفتاری دانش‌آموزان با نشانه‌های افسردگی، ضعف در توانمندی‌های اجتماعی^۲ در موقعیت‌های متفاوت زندگی است. توانمندی‌های اجتماعی، مجموعه‌ای پیچیده از مهارت‌های است که روابط سالم را پرورش و عملکرد کلی انسان را تحت تأثیر قرار می‌دهد و به مردم برای کنش متقابل با دیگران کمک می‌کند. افراد با نشانه‌های افسردگی در محیط‌های اجتماعی الگوهای رفتاری را بروز می‌دهند که از نظر اجتماعی غیرقابل قبول هستند. این رفتارها از طریق آسیب بر تعاملات اجتماعی موفق، به مشکلاتی در مدرسه منجر می‌شود و سرانجام پذیرش آن‌ها توسط همسالان را تحت تأثیر قرار داده و دچار مشکل می‌کند (رنر، دربیس، ارنتز، پاترس، لوبستائل و هیوبرس^۳، ۲۰۱۸؛ همتی ثابت، نوابی‌نژاد و خلعتبری^۴، ۲۰۱۶).

تاکنون تکنیک‌ها و روش‌های متعددی برای درمان اختلال افسردگی دانش‌آموزان به کار برده شده است، اما بررسی‌ها نشان می‌دهد هر کدام از این روش‌های درمانی اثر ویژه‌ای بر اختلال آن‌ها دارد و فقط تا حدی در درمان این اختلال مؤثرند. در چند دهه اخیر رویکردی که در زمینه اختلالات خلقی خود را نشان داده، رویکرد طرح‌واره درمانی بوده است؛ که این رویکرد توانسته طرح‌واره‌های ناسازگار اولیه دانش‌آموزان با نشانه‌های افسردگی را تعدیل و برطرف کند (رهبر طارمسری، کشاورز، ابوالقاسمی، رهبر کرباسدهی و رهبر کرباسدهی، ۱۳۹۷). طرح‌واره درمانی به عمیق‌ترین سطح شناخت پرداخته و طرح‌واره‌های ناسازگار اولیه^۵ را مورد هدف قرار می‌دهد و با بهره‌گیری از راهبردهای شناختی، هیجانی، رفتاری و بین‌فردی،

1. Harris, Gooding, Haddock and Peters

2. Social empowerment

3. Renner, DeRubeis, Arntz, Peeters, Lobbstaal and Huibers

4. Hemmati Sabet, Navabi Nejad and Khalatbari

5. Early maladaptive schemas

بیماران را در غلبه بر طرح‌واره‌های مذکور یاری می‌دهد. هدف اولیه این مدل روان‌درمانی، ایجاد آگاهی روان‌شنختی و افزایش کنترل آگاهانه بر طرح‌واره هاست و هدف نهایی آن بهبود طرح‌واره‌ها و سبک‌های مقابله‌ای است (رهبرکرباسدهی، ابوالقاسمی و رهبرکرباسدهی^۱، رنر، ارنتز، پیترز، لویستائل و هیوپرس^۲؛ همتی‌ثابت و همکاران، ۲۰۱۶).

طبق نتایج پژوهش‌ها طرح‌واره درمانی می‌تواند با اصلاح و شکل‌دهی طرح‌واره‌های ناسازگار، یکی از درمان‌های مؤثر در کاهش طرح‌واره‌های ناسازگار دانش‌آموزان با نشانه‌های افسردگی باشد (باخ و برنستین^۳، ۲۰۱۹؛ رنر و همکاران، ۲۰۱۸) و در ایران نیز مراد حاصلی و یارمحمدی واصل (۱۳۹۶) در پژوهش خود نشان دادند که طرح‌واره درمانی بر افزایش تاب‌آوری روان‌شنختی، احساس تنها بی و استقلال عاطفی دانش‌آموزان اثربخش بوده است. همچنین پژوهشگران در یافته‌های خود، اثربخشی طرح‌واره درمانی را در بهبود احساس حقارت، علائم اختلال افسردگی، عواطف مثبت، تعاملات اجتماعی و ارتباطات بین فردی نشان دادند (رنر و همکاران، ۲۰۱۸؛ بایوت و وستنبرگ، ۲۰۱۹؛ صیادی، گل‌محمدیان و رشیدی، ۱۳۹۶).

بنابراین، با توجه به شیوع بالای اختلال افسردگی و ایجاد آسیب‌های متعدد در حوزه‌های روان‌شنختی، اجتماعی و خانوادگی (باخ و برنستین، ۲۰۱۹) و همچنین کمبود پژوهش‌های انجام گرفته در این زمینه، پژوهش حاضر با هدف اثربخشی طرح‌واره درمانی بر تاب‌آوری روان‌شنختی و توانمندی اجتماعی دانش‌آموزان با نشانه‌های افسردگی انجام شده است. بر این اساس فرضیه‌های پژوهش حاضر عبارت هستند از ۱- طرح‌واره درمانی بر تاب‌آوری روان‌شنختی دانش‌آموزان با نشانه‌های افسردگی اثربخش است؛ ۲- طرح‌واره درمانی بر توانمندی اجتماعی دانش‌آموزان با نشانه‌های افسردگی اثربخش است.

روش

پژوهش حاضر از نوع نیمه‌آزمایشی با طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون با گروه کنترل بود.

1. Rahbar Karbasdehi, Abolghasemi and Rahbar Karbasdehi

2. Renner, Arntz, Peeters, Lobbestael and Huibers

3. Bach and Bernstein

جامعه‌آماری پژوهش شامل تمامی دانش‌آموزان دبیرستانی با نشانه‌های افسردگی شهرستان رشت در سال تحصیلی ۱۳۹۷-۹۸ به تعداد ۱۲۱۵ نفر بود. برای انتخاب نمونه، ۲۰۰ دانش‌آموز از ۶ مدرسه به صورت در دسترس انتخاب و پرسشنامه افسردگی بک (۱۹۹۶) از آن‌ها اخذ شد و از میان آن‌ها ۸۰ دانش‌آموز نمره بالاتر آورده بودند و از بین آن‌ها بر اساس مصاحبه تشخیصی ۳۰ نفر انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل جایدهی شدند (هر گروه ۱۵ نفر). از نظر شرایط ورود به پژوهش، جنسیت (دختر)، دامنه سنی (۱۶-۱۸ سال)، مقطع تحصیلی (پایه ده تا دوازده دوره متوسطه) و عدم مصرف دارو مرتبط با اختلال به طور همزمان بوده است. ملاک خروج از پژوهش غیبت بیش از دو جلسه دانش‌آموز از جلسات درمانی و دریافت همزمان درمان روان‌شناختی دیگر بود. البته ۲ نفر از گروه آزمایش و ۱ نفر از گروه کنترل به دلایل شخصی از روند اجرای درمان خارج شدند. برای ملاحظات اخلاقی نیز از والدین شرکت‌کنندگان رضایت‌نامه‌ای برای همکاری فرزندشان در روند اجرای پژوهش کسب شد و به آن‌ها اطمینان داده شد که کلیه اطلاعات محروم‌بوده و در هر مرحله از پژوهش می‌توانند در صورت تمایل از پژوهش خارج شوند. تجزیه و تحلیل داده‌ها با آزمون اماری تحلیل کوواریانس چندمتغیری با استفاده از نرم افزار SPSS انجام شد.

ابزارهای مورد استفاده در پژوهش عبارت بودند از:

پرسشنامه افسردگی بک^۱: این پرسشنامه را بک، استر و براون^۲ (۱۹۹۶) ساخته و اعتباریابی کرده‌اند، یک ابزار خودگزارشی ۲۱ گویه‌ای برای دامنه سنی نوجوانان و بزرگسالان است. گویه‌ها در یک مقیاس درجه‌بندی لیکرت از صفر تا سه نمره‌گذاری می‌شوند. میزان درجه‌بندی نمرات پرسشنامه از (۰)-(۱۳) هیچ یا کمترین افسردگی، (۱۴)-(۱۹) افسردگی خفیف، (۲۰)-(۲۸) افسردگی متوسط، و (۲۹)-(۶۳) افسردگی شدید است (ترخان، ۱۳۹۶). بک و همکاران (۱۹۹۶) پایابی این پرسشنامه را با استفاده از روش بازآزمایی ۰/۶۷ و میزان روایی ۰/۷۹ همزمان آن را ۰/۷۹ گزارش کرده و در ایران نیز پایابی آن با روش آلفای کرونباخ ۰/۷۸ (یزدانبخش و رادمهر، ۱۳۹۷) و میزان روایی همزمان نیز ۰/۷۸ گزارش شده است (مهندی‌یار و نجاتی، ۱۳۹۴). پایابی این پرسشنامه در پژوهش حاضر به روش آلفای کرونباخ ۰/۸۱ به دست

1.Beck's Depression Inventory

2. Beck, Steer and Brown

آمد.

مقیاس تاب آوری روان‌شناسی^۱: این مقیاس را کانر و دیویدسون^۲ (۲۰۰۳) ساخته و اعتباریابی کرده‌اند، یک ابزار غربالگری با ۲۵ گویه است و برای افراد ۱۵ سال به بالا قابل اجرا است. این مقیاس پنج درجه‌ای و نمره‌گذاری آن از صفر تا چهار است و نمره کل در آن بین صفر تا ۱۰۰ نوسان دارد و پنج زیر گروه اصلی از طیف علائم روان‌پزشکی را ارزیابی می‌کند: تصور از شایستگی فردی^۳، اعتماد به غایر فردی و تحمل عاطفة منفی^۴، پذیرش عواطف مثبت و عواطف امن^۵، کنترل^۶ و تأثیرات معنوی^۷. کانر و دیویدسون (۲۰۰۳) ضریب آلفای کرونباخ مقیاس تاب آوری را ۰/۸۹ و نیز روایی همزمان آن را ۰/۸۸ گزارش کردند (کانر و دیویدسون، ۰/۹۳). در ایران نیز ضریب آلفای کرونباخ این مقیاس را ۰/۸۱ و روایی همزمان آن را ۰/۹۳ گزارش کردند (کیهانی، تقوابی، رجبی و امیرپور، ۱۳۹۳). پایایی این پرسشنامه در پژوهش حاضر به روش آلفای کرونباخ ۰/۸۷ به دست آمد.

پرسشنامه توانمندی‌های اجتماعی^۸: این پرسشنامه را گرشام و الیوت^۹ (۱۹۹۰) ساخته و اعتباریابی کرده‌اند، یک ابزار خود گزارشی ۳۶ گویه‌ای است. گویه‌ها در یک مقیاس درجه‌بندی لیکرت از صفر (هرگز) تا ۲ (اغلب اوقات) نمره‌گذاری می‌شوند. این پرسشنامه شامل پنج خرده مقیاس^{۱۰} همکاری^{۱۱}، جرأت ورزی^{۱۲}، مسئولیت‌پذیری^{۱۳}، خویشتن‌داری^{۱۴} و همدلی^{۱۵} است. گرشام و الیوت (۱۹۹۰) پایایی این پرسشنامه را با استفاده از روش بازآزمایی

1. Psychological Resilience Scale
2. Connor and Davidson
3. Imagination of personal competence
4. Trust in one's instinct and tolerance of negative affects
5. Accepting positive emotions and secure relationships
6. Control
7. Spiritual effects
8. Social Empowerments Questionnaire
9. Gershman and Elliot
10. Subscale
11. Cooperation
12. Decisiveness
13. Responsibility
14. Restraint
15. Empathy

۰/۸۷ و میزان روایی آن را بین ۰/۴۵ تا ۰/۶۷ گزارش کردند و در ایران نیز پایایی آن با روش آلفای کرونباخ بین ۰/۸۳ تا ۰/۷۲ و میزان روایی همزمان آن در دامنه ۰/۴۰ تا ۰/۷۲ گزارش شده است (اسلامی، عمیدی مظاہری، مصطفوی، عباسی و نوروزی^۱، ۲۰۱۴). پایایی این پرسشنامه در پژوهش حاضر به روش آلفای کرونباخ ۰/۸۳ به دست آمد.

روش مداخله: طرح واره درمانی به شیوه گروهی بر پایه الگوی یانگ بر روی کلیه شرکت‌کنندگان گروه آزمایش در جلسه‌های درمانی اجرا شد (یانگ و کلوسکو و وشار^۲، ۲۰۰۶). پس از اجرای پیش‌آزمون در هر دو گروه، گروه آزمایش به مدت ۱۰ جلسه، ۲ روز در هفته، هر جلسه ۶۰ دقیقه تحت مداخله درمانی قرار گرفت، اما گروه کترول درمانی دریافت نکرد و پس‌آزمون هم یک هفته پس از اتمام درمان برای گروه آزمایش و کترول انجام شد و این درمان توسط متخصص روان‌شناسی در مدرسه انجام شده است.

جدول ۱: برنامه طرح واره درمانی گروهی بر پایه الگوی یانگ

شماره جلسه	اهداف جلسه	محتوای جلسه	تغییر رفتار مورد انتظار	تکلیف خانگی
۱	ایجاد ارتباط و آشنایی یکدیگر؛ مطرح کردن قوانین گروه و مسأله مهم رازداری؛ آشنایی کلی با طرح واره درمانی	معرفی و آشنایی افراد با ایجاد اطمینان خاطر و آمادگی جهت شرکت در بیان اهداف؛ آموزش مفهوم مشاوره گروهی طرح واره و طرح واره درمانی	معززی و آشنایی افراد با ایجاد اطمینان خاطر و آمادگی جهت شرکت در بیان اهداف؛ آموزش مفهوم مشاوره گروهی طرح واره و طرح واره درمانی	اجرای فرم کوتاه پرسشنامه طرح واره یانگ
۲	درک ریشه‌های تحولی طرح واره‌ها؛ ارتباط دادن طرح واره‌ها به مشکلات فعلی؛ کمک به اعضاء برای تجربه کردن هیجان‌های مرتبط با طرح واره	توانایی تحلیل با افراد مهم زندگی از جمله والدین، تصویرسازی ذهنی؛ شناخت و همسالان و سایر برانگیختن طرح‌واره‌های کسانی که در شكل‌گیری در طی زندگی اتفاق افتاده‌اند. طرح واره نقش داشته‌اند.	سنجرش طرح واره از طریق الگوهای خودآسیب‌رسانی که بارها و بارها اعضا	تصویرسازی ذهنی با افراد مهم زندگی از جمله والدین، تصویرسازی ذهنی؛ شناخت و همسالان و سایر برانگیختن طرح‌واره‌های کسانی که در شكل‌گیری در طی زندگی اتفاق افتاده‌اند. طرح واره نقش داشته‌اند.
۳	پی بردن به سبک‌های آشنا کردن اعضاء با سبک‌های توافق‌سازی بررسی بیشتر و			

1. Eslami, Amidi Mazaheri, Mostafavi, Abbasi and Noroozi

2. Young, Klosko and Weishaar

شماره جلسه	اهداف جلسه	محتوای جلسه	تغییر رفتار مورد تکلیف خانگی انتظار
۴	طرح ریزی موضوعی منطقی و عقلانی در برابر طرح‌واره‌ها	مقابله‌ای و شناختن ماهیت خودآسیب رسان سبک‌های مقابله‌ای در زندگی روزمره سبک‌های مقابله‌ای نفر از اعضای گروه سبک‌های مقابله‌ای ناسازگار	مقابله‌ای؛ بررسی انواع سبک‌های مقابله‌ای در چند سبک‌های مقابله‌ای به جای سبک‌های مقابله‌ای ناسازگار
۵	یادگیری مهارت‌هایی به منظور مقابله با طرح‌واره‌ها هنگام برآنگیختن در زندگی روزمره	اعضا از طریق آزمون اعتبار طرح‌واره‌ها؛ راهبردهای شناختی به تأییدکننده و ردکننده طرح‌واره نادرست توجه کنند.	فهرستی از شواهد زندگی گذشته و فعلی که از طرح‌واره‌ها حمایت یا آن را رد می‌کنند.
۶	بی‌اعتقاد کردن اعضا به شواهد حمایت‌کننده طرح‌واره؛ کسب کردن روش‌های تفکر و احساس سالم‌تر و جدیدتر	بررسی فرم ثبت طرحواره و پیدا کردن احساس رهایی از سبک‌های صندلی خالی در خودگو بین «جنبه سالم» و «جنبه طرحوار» با اقتباس از تکنیک صندلی خالی	تئییدکننده و ردکننده طرح‌واره که قوی‌ترین شواهد علیه طرحواره‌ها را دربرگیرد.
۷	برانگیختن هیجان‌های مرتبط با طرحواره‌های ناسازگار اولیه	تصویرسازی ذهنی از دوران کودکی و ربط دادن آن به زمان حال؛ مفهوم‌سازی تصویر ذهنی در قالب طرحواره	گره زدن باور تمرین تکنیک شناختی از غلط تصویرسازی ذهنی بودن طرح‌واره در خارج از جلسه به باور هیجانی
۸	شناسایی نیازهای ارضاء برقراری گفت و گوی خیالی نوشتن نامه به نشده توامندسازی با والدین در جلسه از طریق جدید برقراری والدین	پیدا کردن راههای نوشتن نامه به جدید برقراری والدین	

شماره جلسه	اهداف جلسه	محتوای جلسه	تغییر رفتار مورد تکلیف خانگی	اعضاء برای جنگیدن
			انتظار	روش صندلی خیالی
			ارتباط	علیه طرحواره‌ها
۹	تمرکز بیشتر بر حوزه بریدگی و طرد که ارتباط بیشتری با سبک احتمالی تغییر دلستگی نایمن دارد.	مرور و بررسی تکلیف خانگی؛ تعیین رفتارهای خاص به عنوان آماج‌های دلستگی نایمن دارد.	درک ارتباط سبک دلستگی رفتارهایی که مایل نایمن با به حذف آن‌ها از طرح‌واره‌های زندگی خود ناسازگار هستند.	تهیه لیستی از تهیه لیستی از رفتارهایی که مایل نایمن با به حذف آن‌ها از طرح‌واره‌های زندگی خود ناسازگار هستند.
۱۰	افزایش انگیزه برای تغییر رفتار از طریق: ارتباط دادن جایگزین کردن رفتار آماجی با ریشه‌های سبک‌های مقابله‌ای تحولی آن در دوران کودکی؛ سالم‌تر به جای بازنگری مزایا و معایب ادامه الگوهای رفتاری رفتار؛ تمرين رفتارهای سالم از طریق تصویرسازی ذهنی و ایفای نقش؛ جمع‌بندی و مرور کلی	افزایش انگیزه برای تغییر رفتار از طریق: ارتباط دادن جایگزین کردن رفتار آماجی با ریشه‌های سبک‌های مقابله‌ای تحولی آن در دوران کودکی؛ سالم‌تر به جای بازنگری مزایا و معایب ادامه الگوهای رفتاری رفتار؛ تمرين رفتارهای سالم از طریق تصویرسازی ذهنی و ایفای نقش؛ جمع‌بندی و مرور کلی	فاصله گرفتن از طرح‌واره و در اجرا و به کارگیری نظرگرftن تکنیک‌های طرح‌واره به عنوان موجود آموخته شده تا به این جلسه مزاحم نه به عنوان یک حقیقت مسلم	فاصله گرفتن از طرح‌واره و در اجرا و به کارگیری نظرگرftن تکنیک‌های طرح‌واره به عنوان موجود آموخته شده تا به این جلسه مزاحم نه به عنوان یک حقیقت مسلم

یافته‌ها

در پژوهش حاضر میانگین سنی گروه آزمایش ۱۷/۱۲ سال و گروه کنترل ۱۷/۷۸ سال بود. در جدول(۲) میانگین و انحراف معیار نمرات پیش‌آزمون و پس‌آزمون متغیرهای تابآوری روان شناختی و توانمندی اجتماعی دانشآموزان با نشانه‌های افسردگی در دو گروه آزمایش و کنترل ارائه شده است و همچنین توزیع نرمال متغیرها با آماره شاپیرو-ویلک بررسی شد که معنادار نبودند، در نتیجه توزیع متغیرها از توزیع نرمال پیروی می‌کند.

جدول ۲: میانگین و انحراف معیار مؤلفه‌های تابآوری روان‌شناختی و توانمندی اجتماعی در پیش‌آزمون و پس‌آزمون گروه‌های آزمایش و کنترل

	گروه آزمایش				گروه کنترل				متغیر
	پس‌آزمون	پیش‌آزمون	پس‌آزمون	پیش‌آزمون	پس‌آزمون	پیش‌آزمون	پس‌آزمون	پیش‌آزمون	
۲/۶۳	۱۸/۰۷	۲/۴۹	۱۸/۰۴	۲/۳۲	۲۸/۰۳	۲/۸۷	۱۷/۶۱	تصویر از شایستگی فردی	
۲/۷۲	۱۳/۷۸	۳/۶۱	۱۲/۵۲	۲/۸۹	۲۵/۴۷	۳/۰۸	۱۲/۳۱	اعتماد به غرایز	تابآوری
۲/۱۲	۱۱/۰۸	۳/۶۱	۱۰/۷۹	۲/۰۹	۱۸/۸۹	۲/۰۱	۱۱/۲۸	فردی و تحمل عاطفه منفی	روان
۲/۵۲	۶/۰۴	۲/۲۴	۵/۷۴	۳/۱۷	۱۰/۸۹	۱/۵۳	۵/۸۱	پذیرش عواطف	شناختی
۱/۰۳	۳/۳۸	۱/۰۴	۲/۹۷	۱/۷۱	۷/۵۳	۱/۶۴	۳/۴۱	مثبت و عواطف امن	
۲/۱۳	۶/۰۱	۲/۱۷	۵/۲۹	۲/۲۹	۱۲/۷۴	۲/۰۵	۵/۸۵	کنترل	
۳/۴۲	۵/۷۵	۲/۴۵	۵/۰۲	۲/۴۰	۱۰/۰۹	۲/۷۱	۶/۴۵	تأثیرات معنوی	
۲/۵۶	۶/۷۹	۳/۷۴	۷/۱۲	۱/۳۲	۱۲/۳۴	۳/۹۶	۶/۷۴	همکاری	
۲/۷۴	۴/۴۶	۲/۱۶	۴/۵۲	۱/۸۵	۱۱/۷۸	۲/۴۱	۵/۴۲	جرأت‌ورزی	توانمندی اجتماعی
۳/۱۵	۶/۸۹	۳/۱۸	۶/۰۳	۲/۸۶	۱۲/۸۴	۳/۳۹	۵/۷۹	مسئولیت‌پذیری	
								خودکنترلی	
								همدلی	

برای اجرای تحلیل کوواریانس چندمتغیری ابتدا مفروضه‌های آن بررسی شد. نتایج تحلیل یکسان بودن شبیه خط رگرسیون، آزمون لوین و امباکس نشان داد که مفروضه‌های تحلیل کوواریانس چندمتغیری برقرار است. همچنین نتایج آزمون لامبدای ویلکز نشان داد که اثر گروه بر ترکیب مؤلفه‌های تابآوری روان‌شناختی و توانمندی اجتماعی معنادار است و آزمون‌های فوق قابلیت استفاده از تحلیل کوواریانس چندمتغیری را مجاز شمرد.

جدول ۳: آزمون لوین برای بررسی همگنی واریانس‌ها

متغیر	F	آماره	درجه آزادی فرضیه	درجه آزادی خطا	سطح معناداری
تابآوری روان‌شناختی	۱/۵۶	۱	۲۶	۰/۱۴	
توانمندی اجتماعی	۰/۱۲	۱	۲۶	۰/۱۱	

جدول ۴: آزمون امپاکس و لامبای ویلکز برای بررسی مفروضه تحلیل کوواریانس چندمتغیری

متغیر	مقدار	درجه آزادی فرضیه	درجه آزادی خطا	آماره F	سطح معناداری
تاب آوری روان شناختی	۲۹/۱۹	۱	۲۶	۱/۵۸	۰/۱۷
توانمندی اجتماعی	۳۱/۰۸	۱	۲۶	۲/۰۷	۰/۱۴
تاب آوری روان شناختی	۰/۰۳۱	۳	۲۰	۵۱/۴۲	۰/۰۰۱
توانمندی اجتماعی	۰/۰۲۸	۳	۲۰	۴۸/۲۳	۰/۰۰۱

نتایج جدول(۵) نشان می دهد بین میانگین مؤلفه های تاب آوری روان شناختی و توامندی اجتماعی در گروه های آزمایش و کنترل تفاوت معناداری وجود دارد ($P < 0.001$). به عبارت دیگر، طرح واره درمانی بر افزایش تاب آوری روان شناختی و توامندی اجتماعی دانش آموزان با نشانه های افسردگی تأثیر داشته است.

جدول ۵: نتایج آزمون تحلیل کوواریاسیش چندمتغیری مؤلفه‌های تابآوری روان‌شناسخی و توانمندی اجتماعی در دو گروه آزمایش و کنترل

متغیر وابسته	مجموع درجه میانگین آماره سطح اندازه مجذورات آزادی معناداری اثر	F	مجذورات آزادی معناداری اثر	توان آماری
تصور از شایستگی فردی	۴۳۴/۳۱	۱	۴۳۴/۳۱	۰/۷۸ ۰/۰۰۱ ۳۸/۱۲ ۴۳۴/۳۱
اعتماد به غرایز فردی و تحمل عاطفه منفی	۳۶۰/۴۲	۱	۳۶۰/۴۲	۰/۷۹ ۰/۰۰۱ ۳۲/۰۷ ۳۶۰/۴۲
تاب آوری روان‌شناختی پذیرش عواطف مثبت و عواطف امن	۲۴۹/۴۹	۱	۲۴۹/۴۹	۰/۸۱ ۰/۰۰۱ ۲۷/۷۶ ۲۴۹/۴۹
کترول	۱۸۴/۹۲	۱	۱۸۴/۹۲	۰/۸۹ ۰/۰۰۱ ۱۶/۱۱ ۱۸۴/۹۲
تأثیرات معنوی	۱۰۵/۴۶	۱	۱۰۵/۴۶	۰/۸۳ ۰/۰۰۱ ۱۴/۱۷ ۱۰۵/۴۶
همکاری	۱۷۷۶/۳۶	۱	۱۷۷۶/۳۶	۰/۷۸ ۰/۰۰۱ ۴۸/۲۳ ۱۷۷۶/۳۶
جرأت‌ورزی	۱۴۶۱/۷۵	۱	۱۴۶۱/۷۵	۰/۸۰ ۰/۰۰۱ ۶۲/۹۵ ۱۴۶۱/۷۵
مسئولیت‌پذیری اجتماعی	۱۶۶۸/۵۰	۱	۱۶۶۸/۵۰	۰/۸۱ ۰/۰۰۱ ۶۱/۰۹ ۱۶۶۸/۵۰
خویشنده‌داری	۱۴۴۶/۳۹	۱	۱۴۴۶/۳۹	۰/۸۵ ۰/۰۰۱ ۳۱/۷۳ ۱۴۴۶/۳۹
همدلی	۱۵۶۳/۰۷	۱	۱۵۶۳/۰۷	۰/۷۹ ۰/۰۰۱ ۵۹/۰۶ ۱۵۶۳/۰۷

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی طرح‌واره درمانی بر تاب‌آوری روان‌شناختی و توانمندی اجتماعی دانش‌آموزان با نشانه‌های افسردگی انجام شد. بررسی نتایج پژوهش حاضر نشان داد که طرح‌واره درمانی بر بهبود تاب‌آوری روان‌شناختی دانش‌آموزان با نشانه‌های افسردگی مؤثر است. بنابراین، فرضیه اول تأیید شد. نتایج پژوهش‌های بایوت و وستنبرگ (۲۰۱۹) و مرادحاصلی و یارمحمدی واصل (۱۳۹۶) که از اثربخشی طرح‌واره درمانی بر بهبود تاب‌آوری روان‌شناختی دانش‌آموزان با نشانه‌های افسردگی حمایت کرده‌اند، با نتایج پژوهش حاضر همسو است. در راستای تبیین این یافته‌ها می‌توان بیان کرد که تاب‌آوری روان‌شناختی عاملی مهم و تعیین‌کننده در بهزیستی روانی و کنش‌وری اثربخش است و در واقع تاب‌آوری روان‌شناختی معادل استفاده از راهبردهای سازگارانه برای تنظیم هیجانات در تعذیل استرس‌های ادراکی، مؤثر است (پول و همکاران، ۲۰۱۷).

مطالعات نشان دادند راهبردهای منفی در تاب‌آوری مانند ملامت خود، نشخوارگری و ملامت دیگران با افسردگی رابطه مثبتی دارند (هریس و همکاران، ۲۰۱۸) و همچنین شایع‌ترین ناراحتی شناختی که توسط این نوجوانان تجربه می‌شود، نشخوارگری فکری است که ناراحتی زیاد با تفکر مضری‌بانه را شامل می‌شود. از سویی دیگر بسیاری از نوجوانان با نشانه‌های افسردگی، مهارت‌های کمتری را در تنظیم هیجانات نشان می‌دهند (رهبر طارم‌سری و همکاران، ۱۳۹۷). اما طرح‌واره درمانی با تأکید بر تغییر سبک‌های مقابله‌ای ناسازگار و طرح‌واره‌های ناسازگار شکل گرفته در دوران کودکی به ارائه تکنیک‌های شناختی و رفتاری برای جایگزین کردن الگوهای سازگارتر و جدیدتر به جای سبک‌ها و راهبردهای مقابله‌ای ناکارآمد اقدام می‌کند (رهبر کرباسدهی و همکاران، ۲۰۱۸).

تاب‌آوری روان‌شناختی، سازگاری مثبت در واکنش به شرایط ناگوار است و طرح‌واره‌های ناسازگار می‌توانند در این شرایط فعال شوند؛ بنابراین، طرح‌واره درمانی با توجه به در معرض قرار گرفتن دانش‌آموزان با نشانه‌های افسردگی در شرایط دشوار با اثر مستقیم روی طرح‌واره‌های ناسازگار قادر است در افزایش تاب‌آوری این گروه از دانش‌آموزان مؤثر باشد. همچنین طرح‌واره درمانی با توجه به ارائه برنامه شناختی-رفتاری که مستلزم شناسایی و قصد

مقابله فرد با طرح‌واره‌های است، به هشیار کردن فرد و ترغیب به مقابله فعال با شرایطی منجر شده که او قصد تغییرشان را دارد، که این خود باعث افزایش تابآوری می‌شود؛ چرا که تابآوری شرکت فعال و سازنده فرد در محیط خود نیز محسوب می‌شود (بایوت و وستبرگ، ۲۰۱۹).

همچنین نتایج پژوهش حاضر نشان داد که طرح‌واره درمانی بر بهبود توانمندی اجتماعی دانش‌آموزان با نشانه‌های افسردگی مؤثر است. بنابراین، فرضیه دوم تأیید شد. نتایج پژوهش‌های رنر و همکاران (۲۰۱۸) و صیادی و همکاران (۱۳۹۶) که از اثربخشی طرح‌واره درمانی بر بهبود توانمندی اجتماعی دانش‌آموزان با نشانه‌های افسردگی حمایت کرده‌اند، با نتایج پژوهش حاضر همسو است. در راستای تبیین این یافته‌ها می‌توان بیان کرد که دانش‌آموزان با نشانه‌های افسردگی، مشکلاتی را در درک دروندادها در موقعیت‌های اجتماعی دارند و از نظر اجتماعی گوشی‌گیر هستند و کمتر در بازی‌ها مشارکت دارند. آن‌ها ممکن است برای امتناع از موقعیت اجتماعی به والدین وابسته و متکی بمانند (همتی‌ثابت و همکاران، ۲۰۱۶).

با توجه به این اعتقاد که دانش‌آموزان با نشانه‌های افسردگی از لحاظ توانش اجتماعی دچار مشکل هستند و در ارتباطات فردی و اجتماعی با مشکلات اساسی مواجه‌اند، اما با طرح‌واره درمانی می‌توان نسبت به اصلاح الگوی پردازش اطلاعات اجتماعی، راهبردهای حل مسأله اجتماعی و استدلال اجتماعی آن‌ها اقدام کرد. بنابراین، طرح‌واره درمانی با تغییر شناخت‌ها و رفتارهای سازش‌نایافته، می‌تواند با کاهش نشانه‌های افسردگی، به عنوان یک روش مداخله موثر عمل کند و با به کارگیری راهبردهای شناختی و رفتاری در کاهش طرح‌واره‌های ناسازگار، نیرومند ساختن رفتارهای اجتماعی‌پستن، افزایش شناخت اجتماعی و بهبود روابط با همسالان مؤثر است (رنر و همکاران، ۲۰۱۸).

طرح‌واره درمانی، شیوه‌های برقراری ارتباط، کمک به دانش‌آموزان در زمینه دوست‌یابی و توانمندی اجتماعی را موجب می‌شود تا پذیرش توسط همسالان و رشد اجتماعی این قبیل دانش‌آموزان تا حدودی هموار و آسان‌تر شود (رهبرکرباسدهی و همکاران، ۲۰۱۸). لذا این درمان، زمینه را برای پیشرفت دانش‌آموزان با نشانه‌های افسردگی در موقعیت‌های مختلف اجتماعی، دوست‌یابی و شرکت در فعالیت‌های مدرسه فراهم می‌کند و از فرسودگی روانی این

دانش آموزان، والدین و معلمان آن‌ها جلوگیری می‌کند (باخ و برنسنین، ۲۰۱۹). وجود عامل گروهی نیز در طرح واره درمانی، فعال‌سازی تکنیک‌ها را تسهیل کرده و آثار مهمی بر قضاوت اجتماعی از قبیل مسئولیت‌پذیری، جرأت‌ورزی و خویشتن‌داری دارد. در واقع به دلیل ایجاد پیوندها و تعاملات نزدیک بین اعضای گروه، امکان تجربه تکنیک‌های یادگیری در یک محیط حمایت‌گرانه نیز افزایش یافته و از طرف دیگر با افزایش فرصت‌های آموزش راهبردی، حس خودکارآمدی و خطرپذیری اعضاء برای انجام رفتارهای جدید نیز تقویت می‌شود؛ همچنین اعضای گروه یاد می‌گیرند که به جای کناره‌گیری از هیجانات خود، به ابراز همدلی و برآورده ساختن نیازهای عاطفی خود در گروه اقدام کنند (رهبر‌طارمسری و همکاران، ۱۳۹۷).

از محدودیت‌های پژوهش حاضر، شیوه نمونه‌گیری در دسترس بوده است که پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آتی از شیوه نمونه‌گیری تصادفی استفاده شود. در پایان با توجه به نتایج به دست آمده از پژوهش، پیشنهاد می‌شود متخصصان و درمانگران در کار با افراد با نشانه‌های افسردگی و نیز تدوین برنامه‌های درمانی برای این افراد، رویکرد طرح واره درمانی را مورد توجه قرار دهند.

تشکر و قدردانی

بدین وسیله از تمامی شرکت‌کنندگان پژوهش حاضر به خاطر همکاری صادقانه‌شان تشکر می‌شود. این مطالعه هیچ‌گونه تضاد منافعی را برای نویسنندگان به دنبال نداشته است.

منابع

- ترخان، مرتضی (۱۳۹۶). اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر تنظیم هیجان و معناداری زندگی زنان افسرده. *مطالعات روان‌شناختی*، ۱۳(۳): ۱۴۷-۱۶۴.
- رهبر‌طارمسری، افسرده، کشاورز، پروانه، ابوالقاسمی، عباس، رهبر‌کرباسدهی، ابراهیم و رهبر‌کرباسدهی، فاطمه (۱۳۹۷). اثربخشی طرح‌واره درمانی گروهی بر سیستم‌های فعال‌سازی/بازداری رفتاری و تنظیم شناختی هیجان دانش آموزان دختر دارای نشانه‌های اضطراب. *مجله دانشگاه علوم پزشکی گیلان*، ۲۷(۱۰۸): ۶۲-۷۰.

صیادی، گونا، گل‌محمدیان، محسن و رشیدی، علیرضا (۱۳۹۶). اثربخشی طرح‌واره درمانی بر احساس حقارت دختران نوجوان خانواده‌های طلاق. پژوهش‌های روان‌شناسی بالینی و مشاوره، ۱۷(۱): ۸۹-۱۰۰.

کیهانی، مهناز، تقوایی، داوود، رجبی، ابوالفضل و امیرپور، بربار (۱۳۹۳). همسانی درونی و تحلیل عاملی تأییدی مقیاس تابآوری کانر-دیویدسون در دانشجویان دختر پرستاری. مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی، ۱۴(۱۰): ۸۵۷-۸۶۵.

مرادحاصلى، مستانه و یارمحمدی واصل، مسیب (۱۳۹۶). اثر طرح‌واره درمانی بر تابآوری، احساس تنها و استقلال عاطفی فرزندان شبه خانواده. روان‌شناسی بالینی و شخصیت، ۱۵(۱): ۲۵-۳۷.

مهدی‌یار، منصوره و نجاتی، فرشته (۱۳۹۴). اعتباریابی پرسشنامه تابآوری در برابر خودکشی. روان‌شناسی سلامت، ۱۶(۴): ۹۷-۱۰۸.

یزدانبخش، کامران و رادمهر، فرناز (۱۳۹۷). ارزیابی تأثیر آموزش اختصاصی سازی خاطرات بر نارسایی شناختی بیماران مبتلا به افسردگی اساسی. مطالعات روان‌شناختی، ۱۴(۳): ۲۵-۴۴.

American Psychiatric Association. (2013). *Diagnostic and statistical manual of mental disorders: DSM-5*. Arlington: American Psychiatric Association.

Bach, B. and Bernstein, D. P. (2019). Schema therapy conceptualization of personality functioning and traits in ICD-11 and DSM-5. *Current opinion in psychiatry*, 32(1): 38-49.

Beck, A. T., Steer, R. A. and Brown, G. K. (1996). Beck depression inventory-II. San Antonio. 78(2): 490-498.

Beloe, P. and Derakshan, N. (2019). Adaptive working memory training can reduce anxiety and depression vulnerability in adolescents. *Developmental Science*: 10.1007/s10578-018-0859-8.

Blöte, A. W. and Westenberg, P. M. (2019). The temporal association between emotional clarity and depression symptoms in adolescents. *Journal of adolescence*: 10.1016/j.adolescence.2019.01.005.

Connor, K. M. and Davidson, J. R. (2003). Development of a new resilience scale: The Connor-Davidson resilience scale (CD-RISC). *Depression and anxiety*, 18(2): 76-82.

Erfan, A., Noorbala, A. A., Amel, S. K., Mohammadi, A. and Adibi, P. (2018). The effectiveness of emotional schema therapy on the emotional schemas and emotional regulation in irritable bowel syndrome: Single subject design. *Advanced biomedical research*: 10.4103/abr.abr_113_16.

Eslami, A. A., Amidi Mazaheri, M., Mostafavi, F., Abbasi, M. H. and Noroozi, E. (2014). Farsi version of social skills rating system-secondary student form:

- Cultural adaptation, reliability and construct validity. *Iranian Journal of Psychiatry and Behavioral Sciences.* 8(2): 97–104.
- Harris, K., Gooding, P., Haddock, G. and Peters, S. (2018). Psychological resilience to suicidal thoughts and behaviours: A qualitative examination of the experiences of people with mental health problems on the schizophrenia spectrum. *Schizophrenia Bulletin.* 44(1): 220-223.
- Hemmati Sabet, A., Navabi Nejad, S. and Khalatbari, J. (2016). Comparison of the effect of schema therapy and cognitive group therapy on depression in women engaging in high-risk sexual behaviors who were referred to hamadan health center. *Avicenna Journal of Neuro Psych Physiology.* 3(1): 22-28.
- Keyhani, M., Taghvaei, D., Rajabi, A. and Amirpour, B. (2015). Internal consistency and confirmatory factor analysis of the connor-davidson resilience scale (CD-RISC) among nursing female. *Iranian Journal of Medical Education.* 14(10): 857-865 (Text in Persian).
- Mash, E. and Wolfe, D. (2018). *Abnormal child psychology* (7th ed.). Australia: Cengage Learning.
- Mehdiyar, M. and Nejati, S. (2015). Validation of the suicide resilience inventory. *Health Psychology.* 4(16): 97-108 (Text in Persian).
- Moradhaseli, M. and yarmohamadi vasel, M. (2017). The effect of schema therapy on Resilience, Feeling alone and Emotional Independence of Orphan children. *Clinical Psychology & Personality.* 15(1): 17-25 (Text in Persian).
- Poole, J. C., Dobson, K. S. and Pusch, D. (2017). Anxiety among adults with a history of childhood adversity: Psychological resilience moderates the indirect effect of emotion dysregulation. *Journal of affective disorders:* 10.1016/j.jad.2017.03.047.
- Rahbar Karbasdehi, E., Abolghasemi, A. and Rahbar Karbasdehi, F. (2018). The effectiveness of schema therapy integrated with rehabilitation on cognitive emotion regulation and existential anxiety in patients with congestive heart failure. *Journal of Contemporary Psychotherapy.* 48(4): 233–239.
- Rahbar Taramsari, M., Keshavarz, P., Abolghasemi, A., Rahbar Karbasdehi, E. and Rahbar Karbasdehi, F. (2019). The effectiveness of group schema therapy on behavioral activation/ inhibition systems and cognitive emotion regulation in female students with anxiety symptoms. *Journal of Guilan University of Medical Sciences.* 27(108): 62-70 (Text in Persian).
- Renner, F., Arntz, A., Peeters, F. P., Lobbestael, J. and Huibers, M. J. (2016). Schema therapy for chronic depression: Results of a multiple single case series. *Journal of behavior therapy and experimental psychiatry:* 10.1016/j.jbtep.2015.12.001.
- Renner, F., DeRubeis, R., Arntz, A., Peeters, F., Lobbestael, J. and Huibers, M. J. (2018). Exploring mechanisms of change in schema therapy for chronic

- depression. *Journal of Behavior Therapy and Experimental Psychiatry*:10.1016/j.jbtep.2017.10.002.
- Sayadi, G., Golmohammadian, M. and Rashidi, A. (2017). The effectiveness of schema therapy on the feeling of inferiority among the adolescent girls of divorced families. *Research in Clinical Psychology and Counseling*. 7(1): 89-100 (Text in Persian).
- Tarkhan, M. (2017). The effectiveness of acceptance and commitment therapy (ACT) on emotion regulation and life meaning of depressed women. *Journal of Psychological Studies*. 13(3): 147-164 (Text in Persian).
- Yazdanbakhsh, K. and Radmehr, F. (2018). Evaluating the effect of memorial specialization training on cognitive disorders in patients with major depression. *Journal of Psychological Studies*. 14(3): 25-44. (Text in Persian).
- Young, J. E., Klosko, J. S. and Weishaar, M. E. (2006). Schema therapy: A practitioner's guide. New York: Guilford Press.

The Effectiveness of Schema Therapy on Psychological Resilience and Social Empowerment in Students with Depression Symptoms

Fatemeh Rahbar Karbasdehi^{*}¹, Abbas Abolghasemi²

and Ebrahim Rahbar Karbasdehi³

Abstract

The purpose of the present research was to determine the effectiveness of schema therapy on psychological resilience and social empowerment in students with depression symptoms. This study was semi-experimental with pre-test/post-test and a control group. The sample consisted of 28 students with depression symptoms from grades ten to twelve high school in Rasht city in the school year 2018-2019 that were selected by the convenience sampling method and randomly assigned to experimental and control groups (each group 14 individuals). To collect the data, Connor-Davidson Psychological Resilience Scale and Gresham and Elliott Social Empowerment Rating System were used before and after treatment. The 10 sessions of 60 mins, twice weekly, schema therapy were implemented for experimental group and no intervention was used for the control group. The results of multivariate analysis of covariance showed that schema therapy were improve psychological resilience and social empowerment in students with depression symptoms. Therefore, schema therapy as a technique can be effective in improving the resilience and social interactions of these students.

Keywords: *Depression, psychological resilience, social empowerment, schema therapy.*

1.*Corresponding author: Ph.D Student of Psychology, Faculty of Literature and Humanities, University of Guilan, Rasht, Iran.
Fatemeh.Rahbar.Karbasdehi@gmail.com.

2. Professor of Psychology, Department of Psychology, Faculty of Literature and Humanities, University of Guilan, Rasht, Iran. abolghasemi_44@yahoo.com

3. A of Psychology and Education of Exceptional Children, Department of Psychology, Faculty of Literature and Humanities, University of Guilan, Rasht, Iran.
Ebrahim.Rahbar74@gmail.com

Submit Date: 2018-12-24 Accept Date: 2019-05-31

DOI: 10.22051/psy.2019.23724.1808

<https://psychstudies.alzahra.ac.ir/>